

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل

۱۲ فبروری ۲۰۱۶

کشش در روابط "غنی - مسعود"

طوری که در گزارش قبلی از تنش بین "عبدالله عبدالله" و "علمی" پرده برداشتیم، اینک از روابط غیر حسنه ای که بین "غنی" و "ضیاء مسعود" ایجاد شده، هم وطنان را آگاه می سازم. در کابل صف آرائی های جدیدی در حال تکوین است. "علمی" به سوی "غنی" گرایش نموده و "ضیاء مسعود" می خواهد که خود را دوباره به جانب "عبدالله" بکشاند. "دوستم" تقریباً از کار افتاده، جای خود را در شمال به "ضیاء مسعود" می دهد. هر روزی که از مذاکرات صلح می گذرد، "ائتلاف شمال" خود را بیشتر در تنگا می بیند.

از مدت مدیدی بدینسو از "ضیاء مسعود" در مطبوعات خبری نبود. "مسعود" از جانب "غنی" توظیف شده بود که روش "حکومت داری خوب" را ترویج کند و ادارات را از فساد دور نگهدارد. اما او نه تنها نتوانست کمترین کاری در آن راستا انجام دهد، بلکه فساد بیشتر تمام ادارات دولت مستعمراتی را نسبت به گذشته فرا گرفت. اختلافات سلیقه نی بین "غنی" و او تشدید یافت که در نتیجه "مسعود" مدتی به انزوا رفت. اکنون "مسعود" دوباره قد نمائی می کند و حرف هائی به زبان می آورد که خلاف روش حکومت "غنی - عبدالله" است. به طور مثال "مسعود" به مذاکرات صلح عقیده ندارد و از بدتر شدن امنیت شمال به قومندانان جهادی دستور داد که آماده دفاع از کشور باشند.

مسعود گفت: "تا زمانی که کشور های دخیل در مسأله افغانستان منافع شان از طریق گروه های تروریستی تأمین نشود، روند صلح نتیجه نمی دهد". این یک اظهاریه حساس و ثقیلی است که با پالیسی کشوری تماس می گیرد که "ضیاء مسعود" و گروه او را روی صحنه آورده است.

یک عده از صاحب نظران معتقدند که عقب نشینی "دوستم" باعث شده که "ضیاء مسعود" پای پیش بگذارد و خود را مدافع تاجیک و ازبک ها معرفی نموده تا شمال در باتلاق امریکا و طالبان سقوط نکند. "مسعود" در تخار به یک عده از قومندانان گفت که "صلحی در کار نیست، آماده نبرد باشید". "مسعود" تأکید کرد که اگر "مجاهدین و قومندانان

محلّی برای یک جنگ تمام عیار آماده نشوند، سقوط ولایات شمال به دست گروه طالبان حتمی خواهد بود". این گفته "مسعود" به مبارزه طلبیدن "غنی" و خاصتاً امریکاست که مذاکرات صلح را رهبری می کند. خلق تشنج میان مزدوران یک دولت دست نشانده یک امر عادی است. مردم داغیده ما به آرزوی سرنگونی این خاینان روزشماری می کنند.